

ת"פ 15775/09/21 - מדינת ישראל נגד א.צ

בית משפט השלום בקריית גת

10 נובמבר 2022

ת"פ 15775-09-21 מדינת ישראל נ' צ'
בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול
נגד
א.צ
ע"י ב"כ עו"ד אמנון הרוש

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

רקע

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- על-פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום בין הנאשם לבין המתלונן, מר ו.ג. ישנה היכרות קודמת. כמו כן, נטען כי המתלונן והגב' א.ג. (להלן: "א") היו בעבר בני זוג. נטען כי לאחר שהמתלונן וא' נפרדו, א' הייתה בקשר זוגי עם הנאשם עד כחודש עובר ליום 10.12.20 אז נפרדו. למען השלמת התמונה יצוין כי כיום א' והנאשם בני זוג נשואים.
- בהתאם לעובדות כתב האישום, נטען כי ביום 10.12.20 סמוך לשעה 22:30 המתלונן היה בביתה של א' באשקלון והשניים ישבו ושוחחו בסלון הבית. בהמשך לאמור נטען כי הנאשם דפק על דלת הבית וא' פתחה את הדלת. הנאשם נכנס והבחין במתלונן ושאל אותו מה הוא עושה בבית. נטען כי המתלונן השיב "מה זאת אומרת" ובתגובה תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיכה אותו במכת אגרוף חזקה בפניו. נטען כי כתוצאה מהמכה החל המתלונן לדמם (להלן: "האירוע"). נטען כי כתוצאה מהתקיפה של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות שבר באף וחתך עמוק בשפה התחתונה בחלק הפנימי.
- הנאשם נתן מענה מפורט לכתב האישום. הנאשם כפר מחוסר ידיעה בהיות המתלונן וא' בני זוג בעבר. לא הייתה מחלוקת כי בין הנאשם לבין המתלונן הייתה היכרות קודמת וכי בין הנאשם לבין א' היה קשר זוגי סמוך למועד הרלוונטי בכתב האישום. הנאשם גם לא חלק על כך שביום האירוע המתואר בכתב האישום המתלונן היה בביתה של א' בכתובת האמורה אך כפר מחוסר ידיעה במעשיהם של המתלונן וא' באותה עת. לא הייתה מחלוקת על כך שהנאשם דפק בדלת ביתה של א' וזו פתחה לו את הדלת והוא נכנס לבית והבחין

במתלון ושאל אותו מה הוא עושה בבית. הנאשם לא חלק על כך שהמתלון השיב לו אך נטען כי אינו זוכר המלל המדויק. עם זאת, הנאשם מכחיש כי תקף את המתלון.

5. לגבי האירוע, טען הנאשם באמצעות בא כוחו, כי נוצרה סיטואציה בה המתלון התרומם באופן פתאומי והנאשם הרים את ידו השמאלית כאינסטינקט והמתלון נתקל בידו של הנאשם. נטען כי לפי התיעוד במשטרה הפציעה היא ביד שמאל של הנאשם ואולם, הנאשם ימני ולא שמאלי ועל כן, אין זה סביר כי תקף את המתלון ביד החלשה שלו. נטען כי גרסת המתלון שהיא גרסה כבושה ולפיה, הנאשם היכה אותו באגרופ אינה משתלבת עם הפציעות של המתלון בנחיר ימין ובגבה מצד ימין. נטען כי הנאשם מסר במרפאת טרם כי קיבל מכה ממרפק ולאחר מכן, גרסתו השתנתה לאגרופ, וזאת, לאחר ששוחח עם חברו מ' שהוא עורך דין במקצועו. נטען כי א' לא ראתה אגרופ ואיש לא ראה אגרופ למעט מ', חברו של הנאשם.

ראיות המאשימה

6. מטעם המאשימה העיד המתלון, **ע"ת 3, מר ו.ג.** (להלן: "המתלון"). המתלון העיד כי הכיר את הנאשם בצבא והיה ביניהם קשר חברי לאורך השנים. המתלון העיד כי היה בקשר עם א' והתגורר עמה כשנתיים ובקיץ 2020 הם נפרדו והמשיכו להיות בקשר ידידותי וטלפוני פעמיים או שלוש בשבוע. ביום האירוע הגיע לביתה של המתלוננת בסביבות השעה 22:00 או 22:20 והם ישבו על הספה ודיברו. המתלון העיד כי היה צלצול בדלת וא' ניגשה לדלת, הסתכלה בעינית וחזרה. לדבריו, הוא שאל אותה אם הכל בסדר, והיא מסרה שזה רק השכנים. המשיך לדבר אתה ושוב מצלצלים בדלת, היא קמה ופתחה את הדלת והנאשם נכנס והסתכל עליה וישר הסתכל עליו. המתלון העיד **"אומר לי מה אתה עשה פה ובא לכיווני. הייתי בהלם. מה זאת אומרת? בא מוריד לי אגרופ, הייתי בספה (מסמן תנועה עם יד שמאל) השחיר לי בעיניים נפלתי על הספה, אני מרגיש ממש רע, הכל הסתובב לי. אני שומע ברקע ולא מבין מה קורה, שומע ברקע שהיא צועקת עליו למה אתה מרביץ לו למה אתה נוגע בו אני מתרכז במה שיש לי פה, הדם נוזל. הוא הולך ואני קם ומנסה למצוא עם מה לנגב את הדם. אני עם מגבת ושואל מה קרה למה הגיע, למה הרביץ לי, לא מבין מה הולך פה והיא אומרת לא יודעת למה הגיע"** (עמ' 9 ש'28 - עמ' 10 ש'5). לדבריו המתלון רק הוא וא' ראו את התקיפה (עמ' 12 ש'7 לפרו').

המתלון דחה את הטענה כי הדף את ידו של הנאשם וכן שלל את הטענה של הנאשם שהוא קם מהספה ודחף אותו בחזה (עמ' 12 ש'11-13). המתלון שב וחזר **"..וראיתי שהוא נכנס, הוא התקרב אליי ושאל מה אתה עושה פה? הוא פשוט הביא לי אגרופ לכיוון שמאל שלי"** והדגים תנועה של אגרופ לכיוון עין שמאל (עמ' 12 ש'20-21).

בחקירתו הנגדית הסביר המתלון **"אני מדגים שאני יושב על הספסל באולם. א' בא מימני. השולחן היה מולי. א' בא ממול הביא לי בעיטה."** הוא נשאל **"בעיטה?"** ומשיב **"לא. אגרופ"**. הוא נשאל לאן? ומשיב **"מלמעלה. איפשהו פה, כיוון האף"**. המתלון העיד כי היה לו פצע גדול בשפה ואף שבור וגם בגבה. לדבריו, האגרופ פגע בשפה וגם באף. הוא נשאל לגבי החתך בגבה והשיב **"אני אומר שלפני זה לא היה לי כלום אחרי בעיטה היה לי שלוש"** (עמ' 17 ש'27).

המתלונן העיד כי היה במרפאת טרם עם א'. הוא העיד שקיבל מכה בפנים ויש לו צלקת בפנים. הוא הצביע בדיון על צלקת באזור בין שתי העיניים סמוך לגבה הימנית וכן הצביע על אפו. המתלונן העיד כי מכיוון שבמרפאה לא הצליחו לעצור את הדם הוא הופנה למיון. הוא העיד כי כשהגיע לבית חולים ברזילי שוחח עם מ.ח. חברו שהוא עורך דין במקצועו "סיפרתי לו בקטנה את הסיפור. אמרתי לו דבר הזוי קרה לי, א' הזמינה אותי ישבתי איתה, בא הנאשם תקף אותי, אני בהלך (הכוונה הלא - מ.ח.נ) ולא יודע מה לעשות" (עמ' 18 ש' 28-29). המתלונן בחקירתו הנגדית אמר שיתכן וא' אשתו של מ' הייתה אולי ברקע ודיבר אתה ברקע אך לא התייחס לכך שכן, התקשר על מנת לדבר עם מ' (עמ' 20 ש' 5 ואילך).

7. כמו כן, העידה ע"ת 4, הגברת א' (ס') נ' (להלן: "א"). א' העידה כי הנאשם הוא בעלה והמתלונן הוא חבר שלה לשעבר (עמ' 30 ש' 19). לשאלת בית המשפט אם בזמן שהמתלונן הגיע אליה היא הייתה בת הזוג של הנאשם השיבה "שבאותה תקופה כבר לא היינו זוג, היינו ידידים ובקשר של ידידים ואני הייתי גרה לבד" (עמ' 33 ש' 4-6).

לדבריה, המתלונן באותו יום התקשר וביקש עזרה והציע לבוא אליה. לדבריה הוא הגיע היא הכינה תה וכעבור 10 דקות שמעה נקישות בדלת. העינית הייתה סתומה ולא ראתה מי דופק. לדבריה חשבה שמדובר בשכנים מוזרים ולא פתחה את הדלת. לדבריה שמעו נקישות שוב והיא פתחה וראתה את הנאשם. "...הבנתי שזו סיטואציה לא כ"כ נעימה ואמרתי לו (א') בוא נדבר מחר. בגלל שהדלת הייתה פתוחה הוא נכנס. בגלל שהסיטואציה לא נעימה, היה לי קשה ולא ידעתי מה לצפות, נשארתי במקום שהייתי. ו' וא' היו מאחוריי. שמעתי - מה אתה עושה פה, מה אתה עושה פה. זה היה ממש מהר. הסתובבתי וראיתי... סליחה. הסתובבתי וראיתי שא' עומד מול ו' ולו' יורד דם. צעקתי מה אתם עושים. ממה נבהלתי. הבאתי לו' מגבת וא' הלך. אמרתי לו' שצריך לנסוע לטרם. זהו. נסענו לטרם" (עמ' 31 ש' 9-3). העדה טענה כי "אני אפילו לא הסתובבתי. פתחתי את הדלת וככה נשארתי". עוד טענה שכשהסתובבה ראתה אותם עומדים אחד מול השני ולמתלונן היה דם בפנים ואינה זוכרת באיזה אזור. היא נשאלה האם הבינה שהנאשם תקף את המתלונן והשיב "לא הבנתי כלום. הבנתי מה אתה עושה פה מה אתה עושה פה. זהו. תוך שניה. הבנתי שצריך לנסוע לטרם" (עמ' 32 ש' 11-12).

העדה העידה שנסעה עם המתלונן למרפאת טרם ולמיון ושהמתלונן החזיר אותה הביתה. היא העידה שהמתלונן כל הזמן היה בטלפון עם מ'. היא נשאלה פעמיים והשיבה "לא פעמיים, הוא כל הזמן היה בטלפון אתו. כמעט כל הזמן. נסענו מטרם למיון". היא טענה כי שמעה מה הוא אמר כי הייתה שם אתו. היא העידה שבטרם שאלו מה קרה והוא אמר שמישהו הרביץ לו בתחנת דלק ואחר כך הגיעו למקום שהיו רופאים והוא נכנס והוא אמר אני לא יודע מה לעשות והרים טלפון למ'. לדבריה, המתלונן שאל את מ' מה לעשות וזה השיב לו שידברו מחר וזה מה ששמעה. לדבריה בברזילי המתלונן היה בטלפון עם מ' עד שקיבלו אותו.

בחקירה החוזרת נשאלה "אמרת בהתחלה שאת ו' הייתם ידידים ועוזרים אחד לשני. עכשיו אמרת שבגלל זה נפרדתם כי היה אלים. אם הוא אלים איך את ידידה שלו?" והיא השיבה "הייתי צריכה עזרה ואני יודעת שהוא יכול לעזור לי עם מסמכים. זהו. PDF. לא ראינו אחד את השני, רק בטלפון או אס אמ אס. לא

התראינו. רק קשר טלפוני. כל דבר שביקשתי ממנו, ביקשתי בעזרת הודעות או שיחות טלפוניות. כל המסמכים הוא היה שולח לי באי מייל" (עמ' 35 ש' 15-18). היא נשאלה האם היא נוהגת להזמין אנשים אלימים אליה הביתה והשיבה **"הוא לא התנהג כלפי יפה אבל שקשור לידידים שלו או משפחה שלו הוא יכול לעזור וזה לא קשור לאלימות" (עמ' 35 ש' 22-23).**

8. **ע"ת/2, מר מ.ח** (להלן: "מ") העד העיד שיש לו היכרות עם המתלון ועם הנאשם מילדות יחסית לאור מעגלים חברתיים בעיר אשקלון.

שיחת טלפון מיום האירוע

לגבי יום האירוע, לדבריו באזור 12 בלילה קיבל שיחת טלפון מהמתלון כשהוא בוכה ונסער מאוד והמתלון אמר לו שהוא עם א' בחדר מיון. לדבריו הופתע מהשעה כי הוא הולך לישון מוקדם יותר. המתלון אמר לו שהוא היה אצל א' בבית והנאשם נכנס ונתן לו מכה באף. אגרוף באף והוא חושב שהוא שבר את האף. העד העיד שהמתלון היה נסער ובכה והוא הרגיע אותו ואמר לו שיהיה בסדר ושיקבל את הטיפול שהוא צריך והם ידברו בבוקר (עמ' 38 ש' 9-17).

בחקירתו הנגדית אישר העד שכשהמתלון התקשר אליו הוא היה במיטה עם אשתו ושהוא חושב שאשתו שמעה חלקית ושבהתחלה הטלפון היה על האוזן ואחר כך בספיקר. לדבריו אשתו לא התערבה בשיחה. העד העיד בחקירה נגדית כי בינו לבין המתלון הייתה שיחה אחת בלבד (עמ' 50 ש' 24) ובניגוד לטענת א' לא מדובר בדין ודברים במשך כל הערב אלא טלפון אחד בלבד וזה לדבריו, זכור לו היטב כי זה היה הטלפון הראשון שקיבל מאותו מאורע והשיחה הייתה באזור שתיים עשרה בלילה.

לשאלה היכן היה המתלון כשהתקשר אליו השיב כי אינו יודע בוודאות ואמר שהוא במיון יחד עם א'. הוא אמר כי לא ידע כלל שהמתלון וא' היו במרפאת טרם והוא שומע על כך לראשונה בדיון.

פגישה עם הנאשם למחרת האירוע

העד העיד כי בשל היכרותו עם הנאשם חשב שאם יצור קשר עם הנאשם ואולי יפגיש ביניהם הם ילבנו את הנושא כי שניהם אנשים טובים ונוצר ביניהם סיטואציה הזויה. העד לא זכר לומר אם הוא יצר קשר עם הנאשם או אשתו. לדבריו, הנאשם הגיע בבוקר והביע חרטה (עמ' 38 ש' 24 לפרו'). לדבריו העד גם אשתו הייתה בבית הוא שאל אותו מה קרה והנאשם השיב שהוא לא יודע למה הוא עשה את זה והוא לא יודע להסביר את זה ושהוא נורא מצטער. העד אמר שהנאשם אמר לו שהוא ישמח להיפגש עם המתלון וישמח להתנצל והביע חרטה אך המתלון לא רצה להיפגש. העד נשאל מה בעצם הנאשם סיפר לו והשיב **"הוא לא סיפר לפרטי פרטים, הוא פשוט אמר לי כן, נתתי לו מכה, היד שלו הייתה חבולה, זאת אומרת שאם היד שלו הייתה כל כך חבולה אני רק מתאר לעצמי איך הפנים שלו היו באותו רגע כן?"** (עמ' 39 ש' 9-13). העד העיד שהיד של הנאשם הייתה ממש חבולה ואחרי שראה אותה הבין שלא מדובר בסטירה קטנה בלחי אלא הרבה

יותר מזה. העד נשאל על היד של הנאשם על איזו יד הוא זוכר והשיב "לדעתי ימין". הוא נשאל מה היה לנאשם ביד והשיב "חבלות, ממש חבלות". והסביר כי החבלות היו במפרקים של כף היד.

לדבריו הנאשם אמר שהוא לא יודע למה הוא עשה את זה, שהוא רוצה להיפגש עם המתלונן, רוצה להתנצל, רוצה לסיים עם זה. העד העיד שגם את הנאשם הוא הרגיע ואמר לו שינסה לדבר עם המתלונן. העד נשאל בחקירה נגדית אם הנאשם אמר לו באופן מפורש שנתן למתלונן אגרוף והשיב "אני לא זוכר אם הוא אמר מכה או אגרוף, הוא אמר שהוא נתן לו, כן, ושהוא נורא מצטער על זה ומתחרט על זה" (עמ' 43 ש' 2-4). בחקירתו החוזרת העיד העד שהנאשם רצה להיפגש עם המתלונן על מנת להתנצל, להתפייס.

פגישה עם המתלונן

לדבריו, לאחר שהנאשם הלך, העד התקשר למתלונן וניסה לשכנע אותו להיפגש עם הנאשם אך הוא לא היה מעוניין בכך. לדבריו, המתלונן הסביר לו כמה זה חמור ושהוא לא רוצה שיתערב, אז הוא לא התערב. העד העיד כי לא נפגש עם המתלונן מיד לאחר האירוע אלא כמה שבועות אחרי. עת נאמר לו שבחקירה אמר שבאותו יום ראה את המתלונן והבין למה הוא מפוחד כי כל הפנים שלו מפוצצות והוא נשאל אם פגש במתלונן באותו יום או לא השיב "אם זה מה שרשום שם אז כנראה שזה היה באותו יום, שוב אני לא זוכר כשאתה לוקח אותי שנתיים וחצי אחורה, אני חייב לציין לך משהו, תעצור שנייה תקשיב, זה לא היה אירוע כזה מכון בחיי שאני זוכר כל פרט או שכל כך מעניין אותי למען האמת, בסדר? אם פגשתי את ולד באותו יום, או אחרי שלושה או ארבעה ימים או אחרי שבוע אני לא זוכר" (עמ' 41 ש' 14-17). העד אמר שלזיכרונו לא פגש את המתלונן סמוך לאירוע ואינו זוכר אם זה היה יום למחרת. בהמשך חקירתו הנגדית אמר כי אינו זוכר מתי פגש את המתלונן באותו היום ולדעתו זה היה כמה ימים אחרי האירוע. הוא עמד על כך שאינו זוכר לומר. הוא לא זכר לומר היכן פגש את המתלונן. בחקירתו החוזרת הוא העיד שחקירתו במשטרה הייתה ביום 4.1.20 והאירוע היה חודש קודם לכן. הוא אישר כי קודם ראה את הנאשם בבוקר שלמחרת ולאחר מכן, ראה את המתלונן כשהוא אינו זוכר מתי פגש במתלונן באותו יום או כמה ימים אחרי.

בחקירתו הנגדית העד נשאל על התיאור שמסר במשטרה לפיו ראה את המתלונן כשפניו מפוצצות והוא השיב "אני זוכר שפגשתי אותו הפנים שלו נראו כאילו הוא חטף מכה מאוד מאוד קשה, פנים, כל הפנים שלו היו נפוחות". העד הצביע על מרכז הפנים ואמר "כל האיזור הזה היה נפוח, אדום, מפוצץ, איך אני עוד יכול להסביר לך אתה זה?" (עמ' 47 ש' 26-30).

9. עוד העידה ע"ת 1, הגברת א.ח. (להלן: "א"). היא העידה שהיא מכירה את הנאשם ואת המתלונן ושניהם ידידים טובים שלה ושל בעלה, מ.ח. היא העידה בחקירתה הנגדית כי כיום היא לא בקשר עם הנאשם או עם המתלונן.

לגבי יום האירוע, לדבריה המתלונן התקשר אליהם באותו יום בו קיבל את המכה באף באמצע הלילה, התקשר לבעלה לשאול אמר שכולו מדמם ומה אמור לעשות. לדבריה היא הציעה לו לנסוע למיין. לדבריה, המתלונן

סיפר שכשהיה אצל א', הנאשם הגיע לדירה כשהם ישבו בסלון ואמר לו מה אתה עושה פה והביא לו אגרוף (עמ' 24 ש' 14-16 לפרו'). לשאלה כיצד שמעה את השיחה אמרה "בטלפון הייתי במיטה עם בעלי, הוא התקשר העיר אותנו ושמעתי את השיחה" (עמ' 24 ש' 18).

א' העידה כי ביום למחרת האירוע היא התקשרה לנאשם "למחרת התקשרתי בתמימותי לא' להגיד לו מה נסגר איתך למה, מה עשית. אז הוא אמר כן אני לא יודע מה קרה לי, הייתי מבולבל. זה מה שקרה. הוא אמר אני יכול לבוא אליכם. אמרתי לו תבוא, בכיף, זה היה בשישי בבוקר" (עמ' 24 ש' 18-21). לדבריה, הנאשם הגיע אליהם הביתה לאחר שהיא שלחה לו את הכתובת והיא העידה שהוא היה נסער מבולבל ואמר שהוא לא יודע איך זה קרה. לדבריה, הנאשם הראה לה את האגרוף שלו "ראיתי את האגרוף שלו פצוץ ורק דמיינתי את האף של ו'. לא פצוע, היד שלו הייתה מרוסקת. והוא הלך מאיתנו ואת האמת, ניסינו יותר לא להתערב אבל אז זימנו אותנו לחקירה" (עמ' 24 ש' 28 עד עמ' 25 ש' 1-2). העדה נשאלה בחקירה מה הנאשם סיפר שהיה והשיבה "שוב, זה היה ברור מה הוא עשה. לא נכנסו לפרטי פרטים מאיזה צד התאגרפת אבל זה היה ברור מאליו שנתן לו אגרוף לאף" (עמ' 25 ש' 8-9). העדה אישרה כי הנאשם ישב שפוף מאוד ואמר בפניה שהוא מתחרט על זה מאוד שהוא לא יודע מה לעשות (עמ' 25 ש' 15-20). בחקירה נגדית היא נשאלה האם הנאשם אמר משהו לגבי דרך אחרת בה קרה האירוע והעדה השיבה בשלילה. לשאלה אם שמעה את הנאשם אומר שהוא נתן למתלונן אגרוף השיבה "לא היה צריך לשאול את זה. מבחינתי זה היה ברור מאליו כי דיברנו על האף שלו המתלונן ועל היד שלו של הנאשם. הוא אמר בפירוש אני לא יודע איך זה קרה לי" (עמ' 26 ש' 3-5). עוד העידה כי בתחנת המשטרה כשמסרה עדות זה היה יותר טרי ואישרה את שרשום.

בחקירתה הנגדית נשאלה על כך שבמשטרה אמרה שלא שמעה את המילה אגרוף אבל הסיקה כך והשיבה שבמילים שאמר ב"כ הנאשם לא אבל דיברו על האגרוף של הנאשם ועל האף של המתלונן. עת נשאלה האם התכוונה לכך היד או לאגרוף השיבה לאגרוף והדגימה מכת אגרוף. לשאלה האם אמרה למתלונן לנסוע למיון השיבה בחיוב. עת נשאלה האם הוא נסע ומתי אמרה "באותו רגע" ולאחר מכן אמרה "נראה לי. אני לא יודעת מה קרה באמת. משערת שהוא נסע למיון".

היא אישרה שהיא ומ' ניסו לגשר ושהוא יתנצל בפני המתלונן אבל המתלונן אמר שהוא מאוד פגוע ולא היה מוכן לקבל את ההתנצלות ולא רצה לשמוע מהנאשם כל כך. לדבריה, הנאשם היה אצלם פעם אחת ולגבי המתלונן הוא לא היה אצלם תקופה ארוכה לאחר מכן. יחד עם זאת, הסכימה כי יתכן והמתלונן היה אצלם רק בנוכחות בעלה.

10. חקירתה של העדה א' במשטרה מיום 11.1.21 הוגשה וסומנה נ/1 - לדבריה, המתלונן הוא חבר ילדות שלה וחבר קרוב של בעלה. את הנאשם היא מכירה מגיל קטן. המתלונן התקשר לבעלה בשתיים עשרה בלילה ב-10/12/20 היה מאוד נסער והוא לא ידע מה לעשות. הוא דיבר עם בעלה בטלפון ולאחר מכן בעלה סיפר לה שהנאשם נתן למתלונן אגרוף כשהוא היה אצל ס' בדירה. היא ביקשה מבעלה לשים על רמקול ודיברה עם המתלונן אמרה לו שסע למיון כי הוא סיפר שהנאשם נתן לו אגרוף באף. לדבריה,

למחרת התקשרה לנאשם לשאול אותו למה הוא נוהג באלימות ולא משנה מה הסיבה זה לא מצדיק העובדה לתת למתלונן כזה אגרוף בפרצוף. הנאשם אמר שהוא לא יודע מה לעשות שהוא מתנצל ומתחרט ושהיא צודקת שזה לא מצדיק את העובדה על האגרוף שהוא הביא לו. היא ביקשה מהנאשם לבוא אליהם הביתה לדבר. הוא הגיע בתוך חצי שעה והיא ובעלה מ' דיברו אתו. היא אמרה שתוך כדי השיחה היא הייתה עם הילדים בעוד שמ' היה יותר מפוקס בשיחה. היא אמרה לו שזה לא מצדיק מה שהוא עשה והם דיברו אתו על הזוגיות שלו ושל ס'. לשאלה מה הנאשם סיפר להם השיב **"שהוא נכנס והוא ראה את ו' ואת ס' בדירה שותים תה הוא התעצבן איבד שליטה אמר אני לא יודע מה קרה לי וקרה מה שקרה"**. לשאלה האם הנאשם הודה שנתן למתלונן אגרוף בפנים השיבה **"כן באף. ראיתי את היד של א' היו לו פצעים על העצמות של האגרוף"**. לדבריה זה היה ברור ממה הפצעים. כמו כן, אמרה שמטרת השיחה הייתה לגשר ביניהם ולא לחקור את המקרה עצמו. לשאלה מדוע היא בטוחה שהנאשם נתן אגרוף למתלונן השיבה **"השיחה אתו הייתה על שני דרים (הכוונה דברים - מ.ח.נ.) עיקריים על האגרוף שהוא נתן לו' באף ועל הזוגיות שלו עם ס'".** א' לא הכחיש שהוא נתן לו' אגרוף ולא אמר משהו אחר". היא ציינה כי ראתה את היד של הנאשם והזדעזעה כשראתה את היד שלו פצועה מהאגרוף שנתן למתלונן. לשאלה איזו יד השיבה **"ימין"**. היא נשאלה האם במהלך השיחה הנאשם מסר גרסה אחרת לפציעה של המתלונן והשיבה **"בוודאות לא"**. היא ציינה שהוא היה מאוד מבוהל בעצמו. **"הוא אמר שהוא לא יודע איך זה קרה לו. שהוא איבד שליטה"**. לדבריה, הייתה בטוחה שהנאשם והמתלונן יגיעו להבנות ביניהם כי הם היו חברים ממש טובים ושהיא ובעלה ניסו לגשר ביניהם אבל המתלונן פגוע מאוד וסירב להיפגש עם הנאשם.

11. הוגשו מסמכים רפואיים אשר סומנו **ת/7**. עיון במסמכים מלמד כי ביום 10.12.20 בשעה 22:28 היה המתלונן במרפאת טרם כשבגיליון הקבלה נרם כי התלונה היא תקיפה צוין כי לפני כשעה נחבל באף לדבריו קיבל מכה ממרפק. באף יש לו דימום פעיל וחתך בשפה התחתונה. עיון במסמכים של בית החולים ברזילי מלמד כי הוא התקבל במיון ביום 10.12.20 בשעה 23:32 ונכתב כי סיבת הקבלה היא נפילה, חבלה, חתך. נכתב שהיה מעורב בקטטה וקיבל מכה באף. נכתב במסמכים הרפואיים כי הוא הותקף ונחבל באף ובשפה. נפוחות בשפה. בסיכום אשפוז מברזילי ביום 17.12.20 נכתב כי כתוצאה מקטטה לפני 7 ימים לפי דבריו נחבל בפנים וקיבל אגרוף לאף. באנמנזה נכתב כי ישנה סטייה משמעותית לימין של ציר האף והתעקמות משמעותית של האף. הומלץ על אשפוז לצורך רדוקציה בהרדמה מקומית ובהמשך בוצעה רדוקציה בהרדמה מקומית של שבר אפי.

12. תמונה של המתלונן **ת/8** אשר לגביה העיד המתלונן בבית המשפט כי צולמה ביום הראשון. הוא צולם עם תחבושת על חלקו התחתון של האף.

13. תמונה של המתלונן **ת/9** אשר לגביה העיד המתלונן בבית המשפט כי צולמה יממה או שלוש לאחר שהורידו לו את התחבושת. בתמונה נראה אפו של המתלונן עקום ונפוח ויש לו פצע בין הגבות ופצע נוסף בשפה.

14. השוטר **קטיה יורש**, העידה כי גבתה עדות מ.ח. (להלן: "מ") וצילמה באמצעות הטלפון הנייד שלה את

הודעות הטקסט בין מ' לבין הנאשם. ההודעות האמורות סומנו **ת/1**. עיון בהודעות הטקסט שהוחלפו בין הנאשם לבין מ' **ת/1** מלמד כי ביום 11.12 שלח מ' לנאשם הודעה המעדכנת את הנאשם במצבו של מ' ובכך שהוא פגוע מאוד והנאשם השיב להודעה כך **"דבר ראשון טוב שהכל בסדר. אחכה לו שינוח קצת ואז אנסה לדבר איתו. מקווה שהוא יוכל להבין ממה זה נבע ויוכל לסלוח. לא יודע אם כדאי לשלוח הודעה ולהתנצל."** ביום 14/12 שלח הנאשם הודעה למ' **"היי. יש חדש אולי? אני מנסה להשיג אותו אבל ללא הצלחה כרגע..."** ובהמשך כתב **"טוב... ננסה להשיג אותו. חשוב לי שניפגש.. יעזור לשנינו לפתוח את העיניים בקשר למצב. תודה"**.

15. השוטרת **אינגה אגרנט**, חוקרת בתחנת אשקלון גבתה את עדות המתלונן, חקרה את הנאשם **ת/2** וביצעה עימות ביניהם **ת/3**. כמו כן, כתבה מזכר מיום 10.1.21 שסומן **ת/4** ממנו עולה כי מ' אישר בפני השוטרת כי א' הודה בפניו שנתן לו' אגרוף באף. כמו כן, ציין כי אשתו א' הייתה עדה לדברי א'. מ' סירב לעימות עם א' ואמר שאינו רוצה לעמוד בסיטואציה כזאת שלא נעים לו.

16. כמו כן, כתבה מזכר מיום 11.1.21 שסומן **ת/5** ממנו עולה כי ביקשה מהמתלונן להגיע לצלם את כפות ידיו כאשר בשתייה נראו פצעים. וכששאלה אותו ממה הפצעים השיב שכל זה מעבודה בבניין.

17. מחקירתה הראשית של השוטרת אינגה אגרנט עלה כי היא צילמה את שתי ידיו של הנאשם וראתה שיש לו פצעים בשתי הידיים וצילמה אותם (עמ' 7 ש' 15 לפרו' מיום 2.6.22). התמונה הוגשה באמצעות העדה וסומנה **ת/6**. העדה העידה בחקירה נגדית כי אינה יודעת ממה הפצעים ואינה יודעת להעיד לגבי היותם טריים.

18. עיון ב-**ת/6** מלמד כי צולמו ידיו של המתלונן ביום 11.1.21 ובשתי כפות הידיים ישנם פצעים.

19. מדוח ביצוע העימות בין הנאשם לבין המתלונן מיום 10.1.21 **ת/3** עלה כי המתלונן אמר שמי שיושב מולו הוא מכיר אותו הרבה שנים והיה חבר שלו. לדבריו ישב על הספה בדירה היה צלצול בדלת וא' קמה לפתוח אמרה שיכול להיות שזה השכנים וחזרה לשבת על הספה אחרי כמה שניות היה צלצול ועוד צלצול אז היא הלכה ופתחה. נכנס הנאשם. המתלונן אמר שהיה בהלם לראותו אותו המשיך לשבת כי לא ידע מה לעשות. א' עמדה לידו והוא התחיל ללכת לכיוון שלו ואמר לו מה אתה עושה פה והוא ענה לו מה זאת אומרת? וקיבל אגרוף לאף. לדבריו בזמן שישב על הספה התקפל לכיוון הספה. ירד לו דם והוא החזיק עם היד וקם לחפש איפה לשטוף את זה או מגבת לעצור את הדם. בזמן הזה שמע את א' צועקת אומרת לו למה אתה נוגע בו למה אתה עושה את זה משהו כזה. לדבריו התחיל לשטוף את הפנים וכשיצא מהמקלחת הוא כבר לא היה שם. הוא שאל את א' למה הוא בא והיא השיבה שאינה יודעת. הוא לקח מגבת ואמר שהוא צריך ללכת והיא אמרה שתבוא עמו לטרם והוא כולו מדמם. הנאשם בעימות טען **"לא באתי ולא סתם הבאתי לו אגרוף כמו שהוא אומר. באתי לדבר איתו אמרתי בוא נדבר, הדף לי את היד קם ודחף אותי"** (עמ' 2 ש' 18-19). הנאשם נשאל איך המתלונן נפצע, ממה הוא קיבל מכה והשיב **"כנראה ממני"**.

מהתגובה האינוסטינקטיבית שהרמתי את הידיים למעלה (עמ' 2 ש' 33). המתלון בעימות טען שזה שקר ושקבל אגרוף מהנאשם כשהוא יושב על הספה. הנאשם נשאל כי בהנחה שהמתלון יושב כיצד הוא דחף אותו בחזה כשהוא בגובה 194 ס"מ והשיב **"הוא הדף לי את היד ונעמד ואז דחף אותי בעמידה"** (עמ' 3 ש' 43). המתלון טען שהוא משקר ואמר לנאשם כי הוא שבר לו את האף ועשו לו ניתוח באף. הנאשם השיב **"רציתי להתקשר להתנצל"** כשהוא נשאל על מה רצה להתנצל השיב **"שבסופו של דבר נשבר לו האף"** (עמ' 3 ש' 55).

ראיות ההגנה

20. מהודעת הנאשם במשטרה מיום 10.1.21 **ת/2** עלה כי הוא והמתלון היו חברים הרבה שנים מהצבא. לדבריו לא היה כל סכסוך ביניהם. הוא אישר שהגיע לבית של ס' כי גר אתה שם עד שבוע עובר לאותו יום ונשארו לו בבית המון דברים ובא לראות אותה. אמר שדפק בדלת ראה את המתלון יושב. שאל אותו מה הוא עושה שם והוא השיב לו מה זאת אומרת. לדבריו הוא ניגש למתלון ואמר לו בוא נדבר או בוא נצא. הושיט יד לעברו כאילו להוביל אותו לדבר כי רצה לדבר בחוץ ולא בבית. טען שלא הבין מה הוא עושה שם והיה בשוק (עמ' 3 ש' 14). לדבריו הוא הדף את היד שלו והוא יושב ובאותו רגע קם ודחף אותו בחזה עם היד שלו. לדבריו לא ציפה לתגובה הזו **"נלחצתי מהמצב מן הסתם הרמתי ידיים להגן על עצמי יכול להיות שהוא קיבל מכה ממני לא יודע הוא נפל על הספה והיה לו דם באזור האף הפה לא יודע לא הסתכלתי יותר מידי זה עניין של 15-20 שניות. נלחצתי מכל המצב הזה והלכתי"** (עמ' 3 ש' 14-18). הוא אישר שהוא וא' היו בני זוג מאוגוסט ועברו לגור יחד כחודש וחצי לפני כן הוא עזב את הבית אבל המשיך להיות אתה בקשר לדבר ולבוא אליה. הוא ציין כי א' ו' יצאו שנתיים או שלוש. מסר שהכיר אותה דרך ו'. לדבריו ו' ידע שהוא וא' יוצאים ומחק אותו מהרשתות החברתיות לפני כמה חודשים ושהם לא דיברו על כך. לדבריו לא ידע שו' נמצא אצלה והיה מופתע ולא הי לו מושג שהם מדברים (עמ' 4 ש' 39). לדבריו כשנכנס לדירה נעמד מול ו' ולידו. הוא נשאל כיצד הושיט לו יד ואמר שלא נגע בו אלא רק עשה תנועה עם היד לעברו תוך כדי שאמר לו בוא נדבר. לשאלה על מה רצה לדבר השיב **"מה הוא עושה פה?"** (עמ' 4 ש' 49). אמר שרצה לדבר בחוץ כי כל המצב הזה היה לא נעים לדבר מול ס' ורצה לשמוע מה הוא יגיד לו בארבע עיניים. טען שו' הדף לו את היד וכשהוא נעמד הוא דחף אותו. הוא נשאל מה עשה אחרי שהוא דחף אותו והשיב **"הרמתי ידיים כדי להגן על עצמי לא ציפיתי לתגובה הזאת וזהו זה מה שהיה"** (עמ' 4 ש' 68). לשאלה ממה המתלון נפגע בפניו השיב **"לא יודע או ממני או ממנו מהספה לא יודע. אני רק ראיתי שהוא עם דם"** (עמ' 5 ש' 70). הוא נשאל אם כשהרים ידיים פגע לו בפנים והשיב **"יכול להיות"** (עמ' 5 ש' 76). ובהמשך **"הרגשתי שמשוה פגעתי לא יודע במה פגעתי יכול להיות שפגעתי בגוף לא יודע איפה פגעתי"** (ש' 78). הוא אישר שלאחר שפגע בו הוא נפל עם הידיים על הספה וקם אחרי שניה או שתיים ואישר שאז ראה את הדם בפניו. לשאלה ממה זה נגרם אם לא ממנו השיב **"לא יודע הוא נפל על הספה אולי ממני לא יודע אני לא נתתי לו שום אגרוף"** (עמ' 5 ש' 88). ביחס לס' אמר שהיא הייתה מאחור ולא יודע מה היא עשתה ראתה או לא ראתה. הכחיש שהיכה אותו באגרוף. אישר שניסה לדבר עם ו' לאחר האירוע דרך חבר משותף מ.ח. לדבריו לא דיבר עם מ' על המקרה עצמו והם דיברו בעיקר על ס' (עמ' 6 ש' 107). טען כי לא דיבר עם מ' על מה שקרה שם בכלל (ש' 116). נשאל מדוע רצה להתנצל בפני ו' והשיב **"הבנתי שנשבר לו האף ורציתי להתנצל על מה שקרה"** (ש' 120). לשאלה **"אז אתה מודה שאתה גרמת לו לחבלה באף?"** השיב **"יכול להיות אני לא יודע"** (עמ' 6 ש' 120).

124). עת הוצגה לו הודעת הטקסט בה כתב למ' שהוא מקווה שהמתלון יוכל להבין ממה זה נבע ויוכל לסלוח והוא נשאל למה התכוון בכך השיב "רציתי להתנצל שהאף שלו שבור אם הוא קיבל מכה ממני ובאם לא" (ש' 133). לשאלה האם הוא חושב שהחבלות שנגרמו לו' מתיישבות עם גרסתו השיב "אני אינסטינקטיבית הרמתי יד יכול להיות שזה נגרם מזה יכול להיות שקיבל מכה מהספה או מעצמו לא יודע" (עמ' 7 ש' 147).

21. כמו כן, הנאשם העיד להגנתו.

הוא העיד כי הוא מכיר את המתלון מהצבא כששרתו יחד והם היו חברים טובים ולאחרונה הקשר ביניהם נותק. לאחר מכן, תיקן ואמר כי לפני האירוע הקשר נותק וזאת אחרי שהמתלון וא' נפרדו ואמר כי הקו האדום היה כשהמתלון הביא לא' מכות ומאז הוא אינו בקשר עמו. ביחס לא' אמר כי הכיר אותה דרך המתלון. הוא אישר שכיום א' היא אשתו.

יום האירוע

ביחס ליום האירוע, הנאשם אישר בחקירתו הנגדית שבמועד האירוע הוא וא' היו בהפסקה. הוא טען כי הם לא נפרדו והוא קפץ אליה בערב כי רצה לראותה. הוא אישר שהסתיר את העינית של הדלת כשדפק כי רצה לעשות לה הפתעה. הנאשם העיד בחקירה ראשית, כי הגיע בלילה לא', צלצל בדלת ונכנס ראה את המתלון יושב על הספה, שאל אותו מה הוא עושה פה והוא השיב לו באופן דומה. לדבריו "ניגשתי אליו, רציתי לדבר אתו, הושטתי יד לעברו, תנועה של כמו אני רוצה לדבר, ..בחוץ, ..עזבתי את היד, דחף אותי". לדבריו הושיט לו יד והמתלון עם היד השנייה דחף אותו ותוך כדי זה התרומם. לדבריו לא ציפה לתגובה כזו "נבהלתי כמו שכל אדם נורמטיבי היה מגיב, נבהלתי, הרמתי ידיים להעיף לו את הידיים ממני". ובהמשך "להעיף לו את הידיים שלו ממני, זהו, ברגע שהוא התרומם הוא שם ידיים על הפנים, הוא נשכב על הספה" (עמ' 53 ש' 30-31).

הוא נשאל מדוע נכנס לבית כשא' אמרה לו שזו סיטואציה לא נעימה ושידברו מחר והוא השיב "כי רציתי לדבר איתו, אמרתי לך" (עמ' 57 ש' 23). הנאשם העיד כי רצה לדבר עם המתלון בארבע עיניים. לדבריו לא הבין מה המתלון עושה שם והוא לא הבין מה הוא עושה שם ושאל אותו ולדבריו רצה להבין מה פשר העניין (עמ' 57 ש' 27-28). הנאשם העיד שהמתלון יצא עם א' והוא לא ידע שהם בקשר ובא לדבר אתו רצה לברר מה פשר הדברים (עמ' 59 ש' 4-5). לדבריו לא רצה לדבר אתו ליד א'. הנאשם אישר בחקירתו הנגדית שהיה מבולבל שנכנס לבית וראה את המתלון שכן הוא האקס של א' והוא וא' היו כמה חודשים יחד, עברו לגור יחד ולכן היה מבולבל שראה אותו שם (עמ' 69 ש' 17-19) וגם העיד כי לא ידע שהם בקשר.

בחקירה נגדית נשאל מדוע הושיט יד למתלון האם למתלון יש בעיות לזוז ומדוע הושיט לו יד. הנאשם העיד כי לא הושיט לו יד אלא הושיט יד "בג'סטה של בוא נצא לדבר, לא הושטתי לו יד להרים אותו, לא צריך, לא להחזיק לו את הכתף או משהו...לא יודע מה, סתם... לא יודע, אבל אני הושטתי". בהדגמה בבית

המשפט העיד הנאשם שהמתלון ישב ושהוא הגיע מצד שמאל של המתלון והושיט את יד ימין לעבר המתלון. ולדבריו המתלון הדף את ידו השמאלית ועם ידו הימנית נתן לנאשם מכה בחזה (עמ' 62-63). לדבריו, ברגע שהמתלון התחיל עם ידיים הוא נבהל והנאשם הדגים שהדף את ידיו של המתלון לצדדים עם ידיו שלו (עמ' 63 ש' 11-12).

לשאלה בחקירה נגדית כיצד הרים את ידיו הנאשם הרים את ידיו למעלה כשהן פתוחות באוויר כלפי מעלה (עמ' 61 ש' 27-28). נאמר לנאשם בחקירה נגדית שהוא מאוד גבוה בעוד שהמתלון יותר נמוך ממנו ואיך המתלון הגיע עם האף שלו ליד של הנאשם אם הנאשם הרים ידיו למעלה והנאשם השיב "איך זה נראה, איך אני יכול להסביר לך?.." (עמ' 61 ש' 31). בהמשך אמר שהמתלון ישב והתרומם תוך כדי זה. הנאשם העיד שגובהו הוא 1.94 מטר והוא שב ונשאל כיצד אם הדף את ידיו של המתלון לצדדים, הידיים שלו הגיעו לאף של המתלון בצורה כזו שגרמה לו לחבלה ולשבר והוא השיב "עכשיו הראיתי לך". ובהמשך השיב "לגבי האף אני לא יודע, כמו שאמרתי, אני לא יודע איך נשבר לו האף אני לא יודע, שאלו אותי גם בחקירה" (עמ' 63 ש' 26-27).

הנאשם נשאל בחקירה נגדית כיצד נגרם למתלון השבר אם הוא עצמו רק הרים את ידו למעלה והוא השיב "יש לי חבר שיש לו סדק בארובת העין מכלום, עשינו חימום במשחק, חימום בלי מגע.. יש לו סדק בארובת העין והוא קיבל על זה נכות" (עמ' 64 ש' 8-9).

הוא נשאל אם ראה את החבלה שנגרמה למתלון ואת כמויות הדם שיצאו והשיב "לא, את הדם לא ראיתי, ראיתי... בהתחלה וישר הלכתי, ראיתי את ה, רציתי לדבר איתו על התמונות, כן תמונות ראיתי" (עמ' 61 ש' 1-2). עת הוטח בו בחקירה נגדית כי הוא ראה אותו מדמם והלך השיב "לא. ראיתי אותו, אמרתי לך, אמרת כמויות הדם, אני ראיתי בהתחלה שהדם התחיל לצאת ואני הלכתי, לא ראיתי כמויות, אני לא יודע איזה כמויות את מדברת, ראיתי בהתחלה דם, כן." (עמ' 61 ש' 4-5).

לשאלה מדוע הלך אם ראה אותו מדמם השיב הנאשם "נלחצתי, אמרתי לך, מהסיטואציה, כל הסיטואציה הזאת, מה שהוא העיף לי את הידיים, הוא דחף אותי ואחרי זה הדם, אני לא ידעתי מה לעשות, לא ידעתי מה לעשות" (עמ' 61 ש' 14-15). לדבריו הוא לא ברח מהמקום אלא עזב אותו. הוא העיד כי ההתנהגות של המתלון היא שהובילה לזה, שהמתלון החל לשלוח ידיים בהתחלה וזה מה שגרם לזה מלכתחילה. הנאשם שב וטען כי לא איבד שליטה אלא שהידיים של המתלון הם שגרמו לו לתגובה "כמו שאמרתי מאתיים פעם שהרמתי ידיים להגן על עצמי, שהידיים שלו גרמו לזה, לתגובה שלי, לא מעבר לזה".

הנאשם העיד בחקירה ראשית שא' התקשרה אליו מהמין ואמרה לו שיש למתלון שבר באף.

הנאשם נשאל בחקירה נגדית ממה החבלות שהיו בידיו באותו עת והשיב שהן מחלק מעבודות האינסטלציה

בשטח וחלק מהאירוע. הוצגה לו בחקירתו הנגדית **ת/6** תמונה של ידיו והוא נשאל על כך שבשתי הידיים יש חבלות והשיב **"אמרתי לך עבדתי באינסטלציה"** (עמ' 68 ש' 31). עוד העיד כי ה"פאנס" ביד שמאל הוא משער שזה חלק מהאירוע.

בחקירתו החוזרת, אמר הנאשם שהוא ימני ואת השעון הוא שם על יד שמאל. הוא נשאל אם הוא יכול לתת אגרוף עם יד שמאל והשיב שאינו חושב ושלא נתן אגרופים לא בימין ולא בשמאל.

הנאשם נשאל היכן היו החבלות של המתלונן והשיב בשפה באף ובמצח והצביע בין הגבות.

המפגש של הנאשם עם א' ומ'

הנאשם העיד כי למחרת א' אשתו של מ' התקשרה אליו והזמינה אותו לקפה ושלחה לו את הכתובת. הוא העיד שקפץ אליהם שתי קפה. הוא העיד שהיה נסער בגלל האירוע ושהם דיברו על א'. בחקירה נגדית, הנאשם אישר כי הוא הגיע לבית של א' אך הכחיש שאמר לה שהתעצבן ואיבד שליטה ושקרה מה שקרה. הוא נשאל אם א' אדם עברייני והשיב בשלילה אך אמר שהיא והמתלונן חברי ילדות. הוא נשאל על העדות של א' והעיד שלא דיבר עם א' על מה שהיה בחדר ולא דיבר איתם על מה שהיה בחדר בסלון אלא על א'.

הנאשם העיד שמ' הוא חבר ילדות של המתלונן ושהוא הכיר את מ' דרך המתלונן אך אישר שהם חברים משותפים. הנאשם נשאל האם מ' משקר כשהוא אומר שהיה אצלו בבית ואמר שהוא רוצה להתנצל והוא השיב **"אני רציתי להתנצל, אמרתי, אני רציתי להתנצל ואני גם רוצה להתנצל כי חבל לי שזה קרה לו, אבל זה לא אומר שאני עשיתי לו משהו בכוונה או משהו כזה, חבל לי שזה קרה לו למרות הכל"** (עמ' 67 ש' 16 ואילך).

הוא העיד בחקירה ראשית שמ' ניסה להפגיש אותו עם המתלונן. הוא אישר שהמתלונן היה חבר שלו הרבה זמן. הוא אמר **"מ', כן, ...הוא ניסה להפגיש בינינו, כמובן שאני...על מה שקרה לולאד, זה בן אדם שהיה חבר שלי הרבה זמן, אבל זה, ... בן אדם שאני, לא יודע, ...ואני אכנס במישהו ואני אתנצל מן הסתם... להיפגש להתנצל, אחרי כמה פעמים שהבנתי שולאד לא רוצה להיפגש והוא הציע לי איזה שהוא גישור מצד שלישי... שאלתי אותו על מה מדובר, על איזה סכום כסף ועל מה, מה מדברים בכלל, לא יודע... צד שלישי, מי זה, מצד שלישי מי זה, כאילו לא רציתי ללכת לכיוון הזה כי אני פשוט לא, פחדתי ללכת... אמרתי לו אני לא יודע על איזה סכום מדובר אז אני לא רוצה ללכת לשום דבר"** (עמ' 54 ש' 14-19). לדבריו של הנאשם בחקירה נגדית, מ' רצה שהוא והמתלונן יפגשו ואחרי זה דרך מגשר. הוא גם העיד כי לא הציעו לו לשלם סכום כסף. לדבריו כשהציעו לו גישור אצל צד שלישי **"אז שאלתי אותו מה הוא רוצה בפועל, כסף? אני לא זוכר, זה, בדיוק את המילים, אבל זה היה עניין שמדובר על כסף, כן... אני אמרתי לו אני לא יכול ללכת על זה כי אני לא יודע על מה מדובר, על איזה סכומים"** (עמ' 66 ש' 23-25).

הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית על הודעות הטקסט בינו לבין מ' ונאמר לו שהוא למעשה כותב שהוא מקווה שהמתלון יוכל להבין ממה זה נבע והוא למעשה מודה שנתן לו אגרוף והנאשם העיד שלא דיבר על שום אגרוף. עת נשאל "למה אתה מתכוון שאתה אומר שהוא יוכל להבין ממה זה נבע?" השיב "נכון, מכל מה שקרה, ממה שהבן אדם הרים עליי ידיי, הרמתי ידיים להגן על עצמי אינסטינקטיבית, זה כל, ממה זה נבע, שיבין ממה זה נבע והוא יכול גם לסלוח ולהבין, מה קשור זה." (עמ' 68 ש' 3-4).

לשאלה מדוע ניסה לדבר עם המתלון אחרי האירוע השיב "כי הבן אדם נפגע, כמו שאמרו לי אחרי זה בלילה, נשבר לו האף, ולמרות הכל, כמו שאמרתי רציתי כן להצטער בפניו, להתנצל, כי כמו שהייתי פוגע בכל מקום, בן אדם, בפארק ב.. לא יודע איפה, הייתי מתנצל, לא משנה אם אני אשם או לא אשם, נגרם לו נזק, אז להתנצל, חבל לי עליו" (עמ' 64 ש' 15-17). לשאלה מדוע רצה להתנצל אם לשיטתו המתלון תקף אותו השיב "מה שאמרתי לך, כי הבן אדם נשבר לו האף, על הדימום מהשפה וכמו שמכל בן אדם שזה היה קורה לו הייתי מתנצל בפניו" (עמ' 64 ש' 25-26).

טיעוני הצדדים

22. ב"כ המאשימה, עו"ד הילה מלול, טענה כי המחלוקת בין הצדדים נוגעת לדרך בה נגרמו למתלון החבלות והתקיפה המיוחסת לנאשם. בתמצית ייאמר כי המאשימה טענה שיש לקבל את גרסת המתלון ביחס להתרחשות הדברים וכי הוא הדגים האופן בו התרחשו הדברים. המתלון סיפר הדברים מיד לחברו, מ' ומדובר באמרת קורבן אלימות מיד ובסמוך לאחר קרות העבירה. הוא הסביר את אמירותיו למי שטיפל בו. נטען כי א' נחשפה לאמרת קורבן אלימות כאשר המתלון פנה למ' וכן סיפרה כי הזמינה את הנאשם לביתם על רקע חברותם, היא העידה על מצבה של ידו של הנאשם ומעדותה עלה כי הנאשם לא מסר גרסה אחרת ביחס לאופן בו קרו הדברים. נטען כי א' טענה כי האירוע התרחש מאחורי גבה אך היא שמעה את המילים מה אתה עושה פה וכשהסתובבה ראתה את המתלון מדמם. נטען כי הנאשם הוא בעלה ובעדותה ניסתה להעלות טענות נגד המתלון לאלימות בעבר כלפיה אך לא נתנה הסבר לכך שהיא נמצאת עמו בקשר ומארכת אותו בביתה ואף מבקשת ממנו עזרה. נטען כי מ' העיד על דבריו המתלון כי הנאשם תקף אותו וכי הוא מדמם ומ' העיד כי המתלון בכה והיה היסטרי. נטען כי מדובר בעד ניטרלי שהיה חבר של השניים. נטען כי הנאשם לא נתן הסבר בעדותו לחבלות וכיצד הגיעו לפניו של המתלון. נטען כי ממארג הראיות עולה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו ויש לתת אמון בעדויות המתלון והעדים ולהעדיף על פני עדות הנאשם.

23. ב"כ הנאשם, עו"ד אמנון הרוש, טען בין היתר, כי הנאשם הגיע לבית חברתו ראה את המתלון ניגש אליו וזה נעמד במהירות ותוך כדי תנועה פוגע בפניו בידו השמאלית שנועה בצורה אינסטינקטיבית להגן על גופו והמתלון נפגע מכף ידו השמאלית ומהשעון שעל פרק כף היד. נטען כי זו גרסת הנאשם בחקירה ובבית המשפט. נטען כי הפציעות בפניו של המתלון אינן מתיישבות עם אגרוף שכן יש לו פצע בגבה, באף ובשפה התחתונה. נטען כי איש מהעדים לא שמע מהנאשם כי נתן למתלון אגרוף. נטען כי המתלון טען כי קיבל מכה ממרפק ולאחר ששוחח עם מ' אמר שקיבל אגרוף. עדותו של המתלון עדות כבושה וזאת לאחר שניסיונות גישור מול הנאשם לא צלחו ועל מנת להוציא ממנו כספים בתביעה אזרחית. נטען כי הנאשם ימני ואולם המתלון טען שנתן לו אגרוף ביד שמאל. לא ברור כיצד נגרם למתלון חתך בגבה ופגיעה בשפה

ממכת אגרוף וכי החבלות משתלבות עם גרסת הנאשם לשלושה מוקדי פגיעה כתוצאה ממכה מתמשכת אחת. א' שהיא עדת תביעה מאשרת שיחות התייעצות עם מ' וכן לדבריה כשהסתובבה ראתה את המתלונן והנאשם עומדים זה מול זה כשלמתלונן דם בפנים. ביחס למ' נטען כי זה טען שראה את המתלונן עם פנים מפוצצות וזה אמר לו שהנאשם נתן לו אגרוף ולאחר מכן אמר מכה ולא אגרוף. ביחס למתלונן טען שלא הגיע אליהם ולאחר מכן עת עומת עם גרסתו במשטרה טען שהוא הגיע כמה שבועות אחרי ולא זכר בדיוק מתי. ביחס לא' זו אמרה שאמרה למתלונן לנסוע למיון אך מעדות המתלונן היה כבר במיון באותה עת שהתקיימה השיחה. נטען כי הנאשם לא תקף את המתלונן וכי זה נחבל מתנועה שעשה הנאשם באופן אינסטינקטיבי לעבר הנאשם ותוך כדי התנועה פגעו פניו של המתלונן בידו של הנאשם שהייתה צמודה לגופו. נטען כי המתלונן נחבל מידו השמאלית של הנאשם שהיה ענוד בשעון ולכן לא מתקיים היסוד העובדתי ומקל וחומר לא מתקיים היסוד הנפשי. משכך, נטען כי קיים ספק סביר ויש לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

מהימנות ומשקל

24. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי בכלל הראיות שהוגשו, אני מבכרת את עדות המתלונן על-פני עדותו של הנאשם. המתלונן עשה רושם מהימן והשיב באופן מפורט לשאלות שנשאל. ניכר בעדותו כי לא ביקש לפגוע בנאשם. המתלונן הדגיש כי לא הייתה לו כל סיבה לפגוע בנאשם ובאותה עת היה בקשר ידידות בלבד עם א' שהייתה בת זוגו בעבר. יש לציין כי א' אישרה אף היא שהקשר ביניהם היה ידידותי והיא נעזרה בו מעת לעת.

25. המתלונן הסביר את האופן בו אירעה הפגיעה בעודו יושב והנאשם עומד ונותן לו אגרוף. המתלונן בבית המשפט סימן תנועה של אגרוף עם יד שמאל ואולם, לא התייחס באופן מפורט לשאלה באיזו יד היכה אותו הנאשם. יש לציין כי עדותו של המתלונן הייתה עקבית לאורך כל הגרסאות שמסר הן בעימות שבוצע בינו לבין הנאשם, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית. הוא ציין כי השיח ביניהם נגע לשאלה מה הוא המתלונן עושה במקום והוא השיב בשאלה "מה זאת אומרת?" ומיד לאחריו ובעודו יושב על הספה הנאשם שעמד הלם בו באגרוף למרכז הפנים והאף ונגרם לו דימום רב אשר התברר כשבר באף. עדותו של המתלונן הסבירה באופן סביר את האופן בו אירעה הפגיעה לאפו ועלתה בקנה אחד עם האבחנה הרפואית במסמכים שהוגשו ועם התמונות שהוגשו ביחס לאופן בו נראה לאחר האירוע. לא זו אף זו המתלונן העיד כי הגיע לביתה של א' ללא כל חבלה על פניו ויצא משם שותת דם עם פציעה באף, בין הגבות ובשפה. התרשמתי כי המתלונן העיד בגילוי לב על אשר קרה לו וכי עדותו מהימנה ויש לתת לה את מלוא המשקל.

26. אינני מתעלמת מכך שהמתלונן הגיע למשטרה בחלוף חודש ימים ולא מיד בסמוך לאירוע ואולם, הוא מצדו נתן הסבר סביר להשתהות בהגשת התלונה ולכך שרצה קודם לטפל בעצמו ולברר איזה נזק נגרם לו. כאשר בחקירה נגדית נאמר לו כי חודש לאחר האירוע ולאחר שניסיונות הגישור לא עלו הוא התלונן במשטרה

והמתלונן השיב "התעסקתי עד אז בבריאות שלי. רציתי לצאת מהדיכאון והטראומה והחלטתי עם עצמי כשאני רגוע להחליט מה לעשות. זה הזכות שלי" (עמ' 21 ש' 17-18). כל זאת, כאשר ברקע אין לשכוח כי המתלונן והנאשם היו חברים ונעשה גם ניסיון לגשר ביניהם על ידי מ' וא'. מעדותו של המתלונן עולה כי רק לאחר שהתייעץ עם רופאים ומומחה רפואי ולאחר שהבין שהנזק שנגרם לו הוא רב, הגיע להתלונן. לטעמי על אף ההשתהות, מדובר בהסבר מניח את הדעת.

27. אינני מתעלמת גם מכך שבמסמכים הרפואיים במרפאת טרם נכתב בין היתר כי הפגיעה אירעה ממרפק ואולם המתלונן העיד לגבי הנסיבות בהן נרשמו הדברים. המתלונן העיד שהגיע למרפאה היה מלא בדם ורצה לראות רופא ולכן לדבריו לא היה חשוב לו מה ירשם "אמרתי לו תרשום מה שאתה רוצה עכשיו ואני אסביר בדיוק לרופא מה קרה" (עמ' 10 ש' 13-14). הוא נשאל על כך שבמסמכים הרפואיים במרפאת בטרם נכתב כי "לדבריו קיבל מכה ממרפק" ואילו במסמכים הרפואיים מברזילי נכתב כי "נחבל בפנים וקיבל אגרוף לאף" והוא הסביר כי במרפאה היו אנשים שאינו מכיר וכולם התאספו סביבו ולא התייחס למישהו ורק רצה לראות רופא ובברזילי "היה פחות רגוע, אמרו לי שיש בעיות, חוץ מזה הרופא אמר לי בעצמו שמכה כזאת אפשר לקבל רק מאגרוף" (עמ' 14 ש' 1-2). בחקירתו הנגדית הסביר ביחס לרישום המרפאה בטרם לגבי המכה ממרפק כי בטרם נאמרו לו במרפאה אופציות "הביאו לך מכות? מרפק? הביא לי אופציות, אמרתי כן, עזוב אותי" (עמ' 18 ש' 21-22). אני סבורה כי מדובר בהסבר סביר בנסיבות העניין אשר מיישב את האמירות הללו.

28. זאת ועוד, עדותו של המתלונן לא עמדה בחלל ריק, עדותו חוזקה באופן משמעותי לטעמי בעדותו של מ'. מ' השיב לשאלות וניסה לדייק ככל האפשר בתשובות שנתן. כשהוא לא זכר הוא אמר שאינו זוכר והוא לא ניסה להשלים דברים שאינו זוכר. לטעמי, עדותו הייתה מהימנה ועל אף שהוא לא זכר לומר אם ראה את המתלונן מיד לאחר האירוע כפי שמסר במשטרה או כמה ימים או שבועות לאחר מכן, הוא ידע להעיד כיצד היה המצב של פניו כאשר ראה אותן.

29. מ' גם שמע את אמרתו של המתלונן בסמוך לאחר האירוע ביחס לכך שהנאשם היכה אותו בפניו במכה באף, אגרוף באף. הוא העיד על מצבו הנפשי של המתלונן לאחר האירוע על כך שבשיחה הטלפונית עמו הוא היה נסער ובוכה ולא ידע מה לעשות. לטעמי, מדובר באמרת קורבן אלימות שניתנה בסמוך לאחר האירוע המהווה חריג לעדות שמועה. אמרה זו מחזקת לטעמי את הראיות נגד הנאשם.

30. לא זו אף זו, מ' העיד גם על הפגישה שלו עם הנאשם יום לאחר האירוע ועל כך, שהבחין כי ידו של הנאשם חבולה. הוא העיד שלמיטב זיכרונו היד החבולה הייתה יד ימין. הוא גם אישר שהנאשם הביע חרטה והתנצל ולא ידע לומר מדוע עשה זאת. לדבריו הנאשם אישר בפניו שנתן למתלונן מכה. הוא העיד גם ביחס לחבלות על ידו של הנאשם ואמר שמדובר בחבלות של ממש על היד. מעדותו גם עלה כי על אף שהנאשם לא נכנס לפרטי פרטים הנאשם אישר שהוא נתן למתלונן מכה או אגרוף ושהוא מצטער ומתחרט על זה ומעוניין להיפגש עמו ולהתפייס. מכאן שמדובר לטעמי בהודיית חוץ של הנאשם שניתנה מרצון טוב וחופשי או לכל הפחות ניתן לראות בכך ראשית הודיה.

31. אציין כי מ' לא שש להעיד בבית המשפט כפי שאמר בפתח עדותו וכי הוא מעיד כי היה מודע לאירוע בין הנאשם לבין המתלונן. במהלך עדותו העיד כי הוא בא להעיד כדי לספר מה שהוא יודע ולא מעניין אותו אף צד. הוא העיד שהוא חושב ששני הצדדים הם אנשים טובים (עמ' 38 ש' 23-24). הוא העיד כי אינו רוצה ברעתו של הנאשם או ברעתו של המתלונן (עמ' 42 ש' 4-6). הוא גם העיד שהוא אינו מכיר את הנאשם כאדם אלים והוא חושב שכל המאורע הזה מאוד מאוד קשה לו. מ' העיד בחקירה נגדית כי לפני האירוע היה לו קשר עם המתלונן והם היו נפגשים פעם בכמה שבועות ומדברים ואחרי האירוע הקשר בינו לבין המתלונן ניתק. אני התרשמתי כי העד מספר את הדברים להם היה עד וכי מדובר בעדות מהימנה שיש לתת לה את מלוא המשקל.

32. יש לציין כי חיזוק נוסף ניתן למצוא בדבריה של א', אשתו של מ' אשר העידה כי שמעה חלק מפרטי השיחה בין המתלונן לבין מ' כאשר הטלפון היה על ספיקר והוא סיפר שהנאשם נתן לו אגרוף באף. יש לציין כי הפרט אם המתלונן היה באותה עת במיין או לא אינו מהותי בעיניי וגם אם א' לא דייקה בעניין זה בגרסה שמסרה אין הדבר מעלה או מוריד. א' בהודעתה במשטרה אישרה כי הנאשם אישר בפניהם כי הוא התעצבן ואיבד שליטה ביום האירוע. היא גם מסרה כי הבחינה יום למחרת האירוע בפצעים על עצמות של אגרוף יד ימין שלו וכי האגרוף היה פצוע כולו. יש לציין כי בעדותה בבית המשפט אישרה כי בתחנת המשטרה הדברים שמסרה היו יותר טריים (עמ' 26 ש' 11-12 לפרו'). לטעמי ההודעה שמסרה במשטרה ועדותה מחזקות את הראיות נגד הנאשם ויש בהם גם להוות אמרת קורבן עבירה המהווה חריג לעדות שמועה ביחס לדברי המתלונן. אציין כי התרשמתי מהעדה לחיוב ומכך שהעידה על אשר תפסה בחושיה.

33. ביחס לעדותה של א' שבעת הגשת העדות הייתה כבר אשתו של הנאשם, לטעמי היא מסרה עדות מצמצמת ומרחיקה את הנאשם. היא טענה כי לא ראתה את ההתרחשות שכן הייתה בגבה אל השניים. מעדותה עולה כי כשהסתובבה המתלונן היה עם דם בפניו והיא הלכה להביא לו מגבת. היא העידה כי השניים עמדו באותה עת אחד מול השני ואולם, אני סבורה שהמשקל שיש לתת לגרסתה בעניין זה הוא אינו רב. היא גם טענה כי הייתה שיחה מתמשכת בין המתלונן לבין מ' שהחלה במרפאה בטרם ונמשכה במיין במשך כחמש עשרה דקות. מ' לא אישר את הדברים ואמר שהייתה רק שיחה אחת והיא לא הייתה מתמשכת. כמו כן בעדותה היא טענה בתחילה שהמתלונן הגיע אליה על מנת שתעזור לו אך בהמשך חקירתה החוזרת טענה כי הוא הגיע כי היא הייתה זקוקה לעזרה שלו. התרשמתי כי היא נזהרה בעדותה שלא להפיל את הנאשם ואני סבורה שיש להתייחס בזירות לעדותה של א' על אף, שזו העידה מטעם התביעה ואין לתת לעדות משקל רב.

34. לטעמי חיזוק נוסף לגרסת המתלונן יש לראות בהודעת הטקסט ששלח הנאשם למ' המפורטת לעיל במסגרת **ת/1** ובה ציין כי הוא מבקש שהמתלונן יוכל להבין ממה זה נבע ויוכל לסלוח. לטעמי יש לראות בהודעה ראשית הודיה ויש בה לחזק את ראיות המאשימה.

35. חיזוק נוסף לגרסת המתלונן נמצא באמרת הנאשם שנכתבה בעימות בינו לבין המתלונן במסגרת **ת/3** עת אמר **"לא באתי ולא סתם הבאתי לו אגרוף כמו שהוא אומר. באתי לדבר איתו אמרתי בוא נדבר,**

הדף לי את היד קם ודחף אותי (עמ' 2 ש' 18-19) (ההדגשה שלי - מ.ח.נ.). לטעמי מהדברים ניתן להבין שהנאשם מאשר שהביא אגרוף למתלונן אך הייתה לו סיבה לכך.

36. הנאשם בחקירתו במשטרה ת/2 מאשר כי יתכן והמתלונן קיבל מכה ממנו אך טען שאינו יודע זאת. בהמשך החקירה הוא טוען עת הוא נשאל ממה נפגע המתלונן, כי הוא אינו יודע אולי ממנו או אולי מעצמו או אולי מהספה. הוא מאשר למעשה חלק מגרסת המתלונן לפיה הוא נפל על הספה לאחר מכן והוא מאשר שלאחר מכן היה למתלונן דם בפנים אך מכחיש כי נתן לו אגרוף.

37. כאמור הנאשם לא שלל בעדותו את האפשרות שגרם במעשיו לחבלה למתלונן אך טען טענות שונות בעניין זה. בחקירתו במשטרה הוא הציע אפשרות שהפגיעה נגרמה מכך שהרים ידו באופן אינסטינקטיבי כדי להגן על עצמו. בעדותו בבית המשפט הוא הדגים הרמת ידיים פתוחות כלפי מעלה ובמקום אחר טען שהדף עם ידיו את ידי המתלונן לצדדים. לשיטתו שניהם עמדו אחד מול השני ואולם, הנאשם בגובה 1.94 גבוה באופן אובייקטיבי מהמתלונן כך שההדגמה שהדגים בבית המשפט והתיאור שנתן לאינטראקציה בינו לבין המתלונן כשבסופו של יום המתלונן מוצא עצמו נפגע איננה עושה כל שכל והיגיון. לא ניתן להבין מדבריו כיצד נגרמה פגיעה למתלונן. לטעמי, ההסבר הדחוק שניתן על ידי עורך דינו במסגרת הסיכומים לפגיעה עם יד שמאל ובה השעון איננו משתלב עם עוצמת הפגיעה במתלונן. אני סבורה כי הפגיעה במתלונן משתלבת יותר עם כך שהנאשם היכה את המתלונן באגרוף ימין במרכז פניו. הנאשם למעשה גם בחקירתו במשטרה וגם בחקירתו בבית המשפט לא נותן כל הסבר סביר כיצד נפגע המתלונן בפניו באופן כה משמעותי כאשר אין מחלוקת שהמתלונן הגיע בריא ושלם לדירתה של א' ויצא משם עם שבר באף. אינני מקבלת את גרסתו של הנאשם לאופן בו התרחשו הדברים מבחינה עובדתית ואני מעדיפה את גרסת המתלונן.

38. בנוגע לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, אני סבורה כי עלה בידי המאשימה להוכיח את יסודות העבירה.

המסגרת הנורמטיבית

39. סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי התוקף את חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו מאסר שלוש שנים.

40. תקיפה מוגדרת בסעיף 378 לחוק העונשין כך: "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה"; (ההדגשה שלי - מ.ח.נ.).

41. חבלה בהתאם לסעיף 34 כד לחוק העונשין מוגדרת כ"מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוברים".

42. במקרה דנן, הנאשם הפעיל על פניו של המתלונן כוח בכך שהיכה בעוצמה באמצעות אגרוף ידו באפו ובמרכז פניו של המתלונן וגרם למתלונן לשבר באף שהם בגדר חבלה של ממש.

43. מבחינת היסוד הנפשי הנדרש לעבירה הוא מחשבה פלילית. הנאשם היה מודע לכך שבמכת אגרוף בעוצמה מקום בו הוא עומד והמתלונן יושב תגרום לו לחבלה של ממש עקב מעשה זה.

44. לפיכך, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את היסוד הנפשי והיסוד העובדתי של העבירה.

דחיית הטענה בדבר הגנה עצמית

45. בשולי הדברים אציין כי אני דוחה את הטענה בדבר הגנה עצמית על אף שזו לא נטענה ברחל בתך הקטנה במסגרת הסיכומים. סייג ההגנה העצמית קבוע בסעיף 34 לחוק העונשין ונוגע למעשה פלילי שנעשה כלפי התוקף ושליטתו. לשון הסעיף: **"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים"**. עוד יש להזכיר את סעיף 34 טז לחוק העונשין הקובע, בין היתר, כי הוראת סעיף 34 לא תחול כשהמעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.

מכאן, שהתנאים הנדרשים להתקיימות הסייג הם: המעשה חייב תגובה מידית ונועד להדוף תקיפה שלא כדין; מדובר בפגיעה בחיים, בחירות, בגוף או ברכושו של אדם. הסייג לא חל: כאשר המתגונן גרם בהתנהגותו הפסולה לתקיפה; כאשר ניתן להדוף התקיפה בדרך אחרת באמצעי פחות פוגעני; כשאין יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מהתקיפה [ראו לעניין זה: ע"פ 4191/05 **ארנולד אלטגאוז נ' מדינת ישראל** (25.10.2006); ע"פ 20/04 **אבי קליינר נ' מדינת ישראל** (30.06.04)]

46. כאמור, המתלונן העיד כי הנאשם היכה אותו באגרוף מבלי שהמתלונן תקף אותו, הדף אותו או דחף אותו ועדותו נמצאה מהימנה ועדיפה על עדות הנאשם. לא זו אף זו, גם אם המתלונן היה דוחף אותו, ויובהר כי איני קובעת כך, לטעמי, לא היה בכך להצדיק מכת אגרוף לפניו של המתלונן כאמצעי מידתי ופוגעני פחות.

סוף דבר

47. הנאשם מורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.